

Branża TSL coraz bliżej standardów globalnych GS1

Standardy GS1 bezpieczne i wydajne w handlu

Firmy branży TSL, wdrażając rozwiązania usprawniające w zakresie ADC i EDI, tworzyły najczęściej własne, czyli tak zwane indywidualne / prywatne rozwiązania w tym zakresie. Wynikało to głównie z niedostatecznej znajomości globalnych standardów i rozwiązań w obszarze ADC i EDI oraz efektów z ich stosowania.

Aktualnie klienci firm sektora TSL, szczególnie producenci i handlujący masowo produktami różnych branż, coraz częściej wdrażając usprawniające systemy e-gospodarki, w tym ADC i EDI, bazują wyłącznie na standardach i rozwiązaniach globalnych systemu GS1. Funkcjonuje on na świecie od ponad 30 lat i stanowi kompatybilny system umożliwiający wykorzystywanie jednoznacznych identyfikatorów: dóbr, usług, zasobów, lokalizacji oraz jednostek logistycznych, ich zgrupowań, czyli tak zwanych wysyłek i przesyłek na całym świecie, które z dnia na dzień znajdują coraz szersze zastosowanie w praktyce.

Wspomniane globalne identyfikatory są dodatkowo przedstawione w postaci kodów kreskowych lub tagów radiowych, co umożliwia ich elektroniczny odczyt wszędzie tam, gdzie istnieje taka potrzeba w procesach gospodarczych. Ponadto, są one wykorzystywane w dokumentach elektronicznych, stąd system ten pozwala znacznie podnieść efektywność handlu i poprawić jego możliwości reakcji na potrzeby klientów. Obok unikalnych numerów identyfikacyjnych, system ten dostarcza również informacji dodatkowych, takich jak daty przydatności, numery seryjne, numery partii produkcyjnej, które również można przedstawić w postaci kodów kreskowych.

Firmy branży TSL, chcąc zatem efektywnie funkcjonować w łańcuchu dostaw, stosując ww. rozwiązania nie tylko w ramach własnej firmy czy macierzystej korporacji, ale w także stosując je w kontaktach otoczeniem (głównie w kontaktach ze swoimi klientami: dostawcami i odbiorcami towarów), winne stosować standardy globalne. Część z tych firm zostało do tego zobligowanych, gdy ich klienci zaczęli żądać oznaczania dostaw w postaci jednostek logistycznych (którymi najczęściej jest towar na palecie) tak zwanymi etykietami logistycznymi z identyfikatorem globalnym SSCC.

Działając zgodnie z zasadami i istotą systemu GS1, użytkownicy mogą projektować aplikacje do automatycznego przetwarzania danych GS1, a logika systemu gwarantuje, że dane gromadzone przy użyciu kodów kreskowych tworzą jednoznaczne komunikaty elektroniczne, co powoduje, że można go stosować w każdej branży przemysłu i handlu. Ponadto, architektura systemu GS1 została tak zaprojektowana, aby standardy mogły być wdrażane wśród użytkowników w optymalny i niepowodujący zakłóceń sposób.

Podsumowując, dzięki takim zasadom systemu GS1, jak: otwartość, unikatowość i przejrzystość wykorzystania jednego, otwartego zorientowanego na biznes systemu identyfika-

cji i przepływu informacji, jest możliwe efektywne zarządzanie w łańcuchach dostaw w dowolnym sektorze czy firmie na świecie. Z tego względu standardy GS1 znalazły też szczególne zastosowanie w handlu międzynarodowym oraz w sektorze celnym.

Światowa Organizacja Cel (WCO) a standardy GS1

Organizacja, której powierzono zabezpieczenie najwyższego stopnia harmonizacji i jednolitości w systemach celnych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na problemy tkwiące w rozwoju i ulepszaniu procedur celnych i prawa celnego, została utworzona w 1952 roku przez 16 państw europejskich oraz

Turcję i nazwano ją Radą Współpracy Celnej. Wkrótce Rada Współpracy Celnej rozwinęła się w organizację o światowym zasięgu i wpływach, ze stale wzrastającą liczbą członków. W 1994 roku przyjęła nazwę Światowej Organizacji Cel

(*World Customs Organization – WCO*). Aktualnie istnieje 171 organizacji WCO, które są odpowiedzialne w sumie za 99% globalnej wymiany towarów. Polska przystąpiła do WCO w roku 1974, a przedstawiciele polskiej administracji celnej biorą aktywny udział w sesjach komitetów i spotkaniach tematycznych, organizowanych przez Światową Organizację Cel.

WCO już w 2004 roku oficjalnie zarekomendowała tak zwany Unikalny List Przewozowy (*Unique Consignment Reference – UCR*), jako sposób identyfikacji międzynarodowych przesyłek. UCR miał między innymi służyć lepszemu przepływowi informacji, bezpieczeństwu i obniżeniu kosztów. Istota Unikalnego Listu Przewozowego UCR nakłada obowiązek na podmiocie wysyłającym towary do identyfikacji zgrupowania, na przykład kilku jednostek logistycznych pojedynczym UCR-em. Taki UCR jest używany przez jednostki celne do identyfikowania grupy jednostek logistycznych, przemieszczanych od dostawcy, poprzez przewoźnika / dystrybutora, do odbiorcy, podczas procesów exportowych lub importowych.

Ponieważ organizacja GS1, zarządzająca globalnymi standardami w zakresie elektronicznej gospodarki, operuje w 140 krajach i nieomalże we wszystkich branżach, a identyfikatory globalne GS1 i Identyfikatory Zastosowań GS1 są używane przez producentów, handlowców i firmy logistyczne na całym świecie, wspólnie z WCO dopracowały się najkorzystniejsze rozwiązanie w zakresie identyfikacji wszelkich przesyłek.

Proof-of-concept na rzecz identyfikacji wszelkich przesyłek

W latach 2006 i 2007, GS1, WCO oraz kilka innych firm, pracowało nad projektem pilotażowym (*proof-of-concept*

– „dowód-koncepcji / idei”) nad utworzeniem i zaakceptowaniem standardów GS1 do identyfikacji przesyłek. Projekt przetestowano na przykładzie przesyłek win i alkoholi.

Przemysł winny i alkoholowy znał i stosował od dawna globalne identyfikatory GS1 typu: GTIN, GLN, a szczególnie SSCC oraz Identyfikatory Zastosowań GS1, które mogły służyć i być rekomendowane przez WCO jako UCR-y.

Firmy: HM Revenue and Customs (UK), Australian Customs Service, Constellation, The Hardy Wine Company, Diageo and Trans Ocean Distribution, The WCO, The Wine and Spirit Trade Association (WSTA), GS1 UK and GS1 Australia, zgłosiły chęć udziału w programie pilotażowym i w I kwartale 2006 roku zawiązała się grupa producentów win i alkoholi, GS1 i WCO w celu przetestowania identyfikatora SSCC w administracji celnej na rzecz międzynarodowych transakcji.

Od SSCC do GSIN

Pilotażowy program udowodnił, że Seryjny Numer Jednostki Wysyłkowej (SSCC) może zidentyfikować każdą indywidualną jednostkę transportową / wysyłkową / logistyczną w całym łańcuchu dostaw i ostatecznie stwierdzono, że SSCC może być używany jako tak zwana „elektroniczna klamra”, łącząca wszystkie potrzebne informacje w łańcuchu dostaw. Program ten również ukazał, że taki poziom identyfikacji jest zbyt szczegółowy dla dzisiejszej działalności prowadzonej przez Urzędy Celne, które codziennie „przetwarzają” tysiące bardzo złożonych krajowych i międzynarodowych palet, kontenerów, często wysyłanych pod jednym zamówieniem.

W listopadzie 2007 roku, w wyniku potrzeb rynku, organizacje GS1 i WCO podpisały wspólne Porozumienie, określając tym samym plan przyszłej współpracy. Między innymi organizacje GS1 i WCO zobowiązały się do systematycznej wymiany danych i informacji, a głównym celem współpracy i wspólnych działań WCO i GS1 ma być poprawa bezpieczeństwa i ulepszenie wymiany w handlu międzynarodowym.

W wyniku tej współpracy, w 2008 roku określone globalne identyfikatory GS1 i Identyfikatory Zastosowań GS1 zostały ściśle przystosowane do używania w handlu międzynarodowym oraz w administracji celnej.

Reasumując, GS1 jako organizacja non-profit, zaproponowała dwa globalne identyfikatory:

- Globalny Numer Identyfikacji Wysyłki – Global Shipment Identification Number (GSIN – przedstawia Identyfikator Zastosowania GS1 [GS1 Application Identifiers – AI] – 402)
- Globalny Identyfikator Przesyłki – Global Identifier for Consignment Number (GINC – przedstawia Identyfikator Zastosowania GS1 – 401),

które uznano za tak zwane klucze GS1 (GS1 Keys). Te dwa identyfikatory GS1 zawierają prefiks firmy GS1 (GS1 Company Prefix) i – tym samym – są używane jako globalne identyfikatory GS1, stanowiąc integralną częścią systemu GS1.

GSIN został zaproponowany przez Światową Organizację Celną jako odpowiedni identyfikator do przedstawiania oznaczenia Unikalnego Listu Przewozowego. GSIN został zidentyfikowany jako globalny identyfikator (klucz GS1), który w prosty i kompleksowy sposób może spełniać wymagania

postawione przez WCO odnośnie UCR. Tym samym, GS1 GSIN, jako globalny identyfikator (klucz identyfikacyjny) zgrupowania jednostek transportowych w handlu, tak zwanej wysyłki, w pełni zaspokaja potrzeby organizacji celnych.

W trybie natychmiastowym od podpisania wspólnego Porozumienia pomiędzy GS1 a WCO, zaadaptowano Identyfikatory Zastosowań GS1, w tym IZ 402, do zgłoszonych potrzeb, a GSIN głównie do identyfikacji ładunków w międzynarodowej wymianie towarów, jak i dla potrzeb celnych.

Globalny Numer Identyfikacji Wysyłki – GSIN: IZ (402)

Globalny Numer Identyfikacji Wysyłki (GSIN), zwany do niedawna numerem identyfikacyjnym wysyłki, jest numerem przyznawanym przez nadawcę ładunku. Stanowi on unikalny numer identyfikujący logiczne zgrupowanie jednostek fizycznych do celów wysyłki transportowej. Może być również stosowany przez wszystkich partnerów w łańcuchu transportowym jako odnośnik komunikacyjny, na przykład w komunikatach EDI, jako odnośnik wysyłki i / lub numeru listu przewozowego nadawcy ładunku.

Identyfikator Zastosowania 402 oznacza, że pole danych zawiera numer GSIN. Prefiks firmy GS1 jest prefiksem firmy nadawcy, a odnośnik nadawcy jest przydzielany przez nadawcę. Numer kończy się, jak wszystkie globalne identyfikatory, cyfrą kontrolną, której weryfikacja musi być przeprowadzona w oprogramowaniu aplikacyjnym, co zapewnia, że numer został prawidłowo utworzony. Strukturę GSIN przedstawia tabela 1.

Dane te, transmitowane przez czytnik kodów kreskowych

Tab. 1. Struktura GSIN.

Format ogólny																	
Identyfikator Zastosowania	Globalny Numer Identyfikacji Wysyłki																
	Prefiks firmy GS1								Odnosnik nadawcy								Cyfra kontrolna
4 0 2	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄	N ₅	N ₆	N ₇	N ₈	N ₉	N ₁₀	N ₁₁	N ₁₂	N ₁₃	N ₁₄	N ₁₅	N ₁₆	

Źródło: opracowanie własne.

oznaczają, że zidentyfikowano „numer identyfikacyjny wysyłki”. Można go przetwarzać jako informację samodzielną lub z uzupełniającymi danymi dotyczącymi tej jednostki. W przypadku umieszczenia tego numeru w czytelnej wzrokowo części etykiety logistycznej, należy poprzedzić go określnikiem: GSIN.

Globalny Identyfikator Przesyłki – GINC: IZ 401

Globalny Identyfikator Przesyłki jest oznaczeniem nadawanym przez przewoźnika lub – po uprzednim uzgodnieniu z przewoźnikiem – przez nadawcę ładunku do identyfikacji logicznego zgrupowania (jednej lub więcej fizycznych jednostek logistycznych) towarów, które zostały powierzone temu przewoźnikowi i przeznaczone są do transportowania jako całość. Zazwyczaj IZ 401 koduje numer listu przewozowego (HOUSE WAY BILL).

Oznaczenie przesyłki składa się z prefiksu firmy GS1 przewoźnika i właściwej informacji o przesyłce. Struktura informacji o przesyłce, następująca po prefiksie firmy, pozostaje w gestii użytkownika tego oznaczenia i może zawierać dowolne znaki alfanumeryczne. Strukturę GINC przedstawia tabela 2.

